

28 aprilie. Ziua internațională a securității și sănătății în muncă

”Consolidarea dialogului social către o cultură a securității și sănătății. Ce am învățat din criza COVID-19?” este deviza anunțată de Organizația Internațională a Muncii pentru anul 2022.

În fiecare an, la data de 28 aprilie, Organizația Internațională a Muncii, [International Labour Organization](https://www.ilo.org/), sărbătorește Ziua Internațională a Securității și Sănătății în Muncă pentru a promova prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale la nivel mondial. Acest eveniment reprezintă o campanie de sensibilizare menită să focalizeze atenția internațională asupra tendințelor emergente în domeniul securității și sănătății în muncă, precum și asupra dimensiunii la nivel global a leziunilor, bolilor și deceselor legate de muncă.

28 aprilie este, de asemenea, o zi în care mișcarea sindicală din lume comemorează **Ziua internațională a lucrătorilor decedați și răniți**. Pentru a onora memoria victimelor accidentelor de muncă și a bolilor profesionale se organizează, simultan, campanii de conștientizare și de informare în întreaga lume.

Dantes Nicolae Bratu, inspector general de stat: ”Suntem la două zile de la data de 26 aprilie, care, din 1986 încoace, a devenit ziua comemorării celui mai grav accident de muncă, pe care Organizația Națiunilor Unite avea să-l numească „cel mai mare dezastru nuclear din istoria umanității”. Ca urmare a exploziei reactorului numărul 4 al Centralei Nucleare de la Cernobîl, și-au pierdut viața mii de oameni, numărul victimelor nefiind, până astăzi, cunoscut cu exactitate. În afara celor 600.000 de „lichidatori” trimiși la Cernobîl în lunile de după accident pentru diminuarea efectelor acestuia și condamnați astfel la o moarte sigură, se apreciază că între două și cinci milioane de persoane au avut sau au încă de suferit de pe urma dezastrului din aprilie 1986 - cancer, diferite grade de handicap, malformații congenitale, afectarea sistemelor nervos și cardiovascular sau sterilitate. Revenind în actualitatea zilelor noastre, la nivelul României, în ultimii doi ani s-a constatat o scădere a numărului total de accidentați față de anii anteriori (o medie de aproximativ 4750 persoane în 2020-2021 față de mai mult de 5800 în 2018-2019). O descreștere accentuată a avut-o și numărul de persoane care și-au pierdut viața în accidente de muncă (de la 278 în 2019 la 153 în 2021). Evoluția negativă a accidentelor de muncă a fost determinată, evident, în primul rând de modificările aduse de pandemia COVID-19, de la amenințarea imediată a dobândirii virusului, până la pierderea de locuri de muncă pe scară largă în sectoare cheie, închiderea afacerilor, restricții privind mobilitatea și călătoriile aeriene, carantină, închiderea școlilor și altele. Aceste schimbări rapide ca răspuns la pandemie au condus la creșterea șomajului, scăderea programului de lucru și forme nesigure de angajare pentru mulți lucrători. Măsurile luate în companiile din România au fost identice cu cele luate în toată lumea. Vă amintesc o parte dintre ele și le veți recunoaște. Măsurile tehnice: ventilație, bariere fizice, utilizarea de benzi de marcare pe podea, sisteme de separare a căilor de acces etc. Măsurile organizatorice: telemunca, întruniri online, distanțarea fizică, evaluarea riscului, instruirea și informarea lucrătorilor,

flexibilizarea programului de lucru, renunțarea la călătoriile neesențiale și altele. Alte măsuri au constat în introducerea măștilor, a mănușilor și a altor echipamente individuale de protecție, curățarea suprafețelor și măsuri de igienă, măsuri/proceduri în cazul lucrătorilor cu simptome sau testați pozitiv.”

Pandemia a expus toți lucrătorii și oamenii din lume la riscul de infectare cu noul coronavirus. Unii lucrători au fost expuși în mod special acestui risc, cum ar fi cei din asistența socială și de la urgență. Conform analizei O.I.M., până la 20-30 % din cazurile de COVID-19 pot fi atribuite expunerii de la locul de munca în unele țări și 14 % din totalul infectărilor au fost ale lucrătorilor din sănătate. Măsurile de atenuare a răspândirii virusului au introdus alte riscuri, cum ar fi riscurile chimice, determinate de utilizarea frecventă a soluțiilor de curățenie și dezinfecție.

Trecerea la noi forme de aranjamente de muncă, precum răspândirea pe scară largă a telemuncii, a prezentat multe oportunități pentru lucrători, dar și potențiale riscuri de SSM, în special, riscuri psihosociale și de violență. Inspekția Muncii a aderat la preocupările internaționale în domeniu, implicându-se activ, prin acte normative, îndrumări, controale și activități de informare-conștientizare on-line, în combaterea răspândirii efectelor pandemiei COVID-19 și în consolidarea sistemelor SSM.

La nivelul locului de muncă, o cultură puternică SSM este aceea în care dreptul la un mediu de lucru sigur și sănătos este apreciat și promovat atât de conducere cât și de lucrători. O cultură pozitivă SSM se bazează pe incluziune, prin implicarea semnificativă a tuturor părților în îmbunătățirea continuă a securității și sănătății la locul de muncă. Într-un loc de muncă cu o cultură SSM puternică, lucrătorii se simt confortabil să își expună preocupările cu privire la posibilele riscuri sau pericole de la locul de muncă, iar conducerea este proactivă în colaborarea cu lucrătorii pentru a găsi soluții adecvate, eficiente și durabile. Acest lucru necesită o comunicare deschisă și un dialog bazat pe încredere și respect reciproc.

Inspekția Muncii din România se alătură inițiativei OIM de a sărbători Ziua Mondială a Securității și Sănătății în Muncă promovând, în acest an, participarea și dialogul social în crearea unei culturi pozitive a securității și sănătății în muncă.